

VÉGET NEM ÉRŐ TÖRTÉNET

Vászoly utca 6

Az adott szálig: **Égett műanyag a másodikon**

1. Égett műanyag a másodikon

Kata Szikra

Dániel alighogy visszalépett a lakásába, a folyosóról éles, pattanó hang rázta meg a falakat, amit a megégett műanyag jellegzetes, szúrós szaga követett. A második emeleti elosztódoboz ajtaja nyikorogva csapódott ki, és a lépcsőház villogó fényei egyetlen hirtelen kattanással teljesen sötétbe borultak. Csak Bendi bányászgépeinek távoli, monoton morajlása maradt meg a falakban, mint valami mélyben lüktető, fenyegető szívverés.

A sötétségben azonnal ajtók nyíltak. Kovács Tibor, az első emeleti nyugalmazott villanyszerelő csoszogó léptekkel, zseblámpával a kezében jelent meg a fordulóban. „Már megint ez a rohadt túlterhelés!” – morogta Tibor bá, miközben a füstölgő kapcsolószekrényhez lépett. A fénycsóva éles szögben világította meg a folyosón ácsorgók sápadt arcát: Kerekes Livia riadtan szorította magához a kardigánját, háta mögött a rendelőből kilépő Dr. Szabó András izzadt homlokkal kotorászott a zsebében, míg Erika a félhomályban a korlátba kapaszkodva leste a fejleményeket.

A háttérben kinyílt a mérnök ajtaja is. Dr. Bordás András kioktató hangja betöltötte a folyosót: „Ha Nikola Tesla nem intézett volna nekünk váltóáramot, most vakoskodhatnánk! De $R = U/I$, ezt mindenkinek tudnia kéne, nem pedig összevissza terhelni a hálózatot!” Etelka kihasználva a kaotikus félhomályt, halk léptekkel suhant lefelé a lépcsőn.

Tibor bá káromkodva piszkálta a szikrázó biztosítékot, miközben a lakók feszülten, egymást méregetve figyeltek minden apró neszre. Ebben a sötét, zárlatos pillanatban a Vászoly utca 6. lakói pontosan érezték: a fizikai hiba mögött mindannyiuk elfojtott titka ott kering a túlterhelt vezetékekben.